

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

56 Mill. Kilo er dog et Tal, man ikke helt kan se bort fra.

Da man altsaa har gjort gældende — og, saa vidt det kan bedømmes, med Rette —, at talrige Fiskere vil savne Midler til den Udrustning, der er nødvendig, og at Fiskeriet derfor i den kommende Tid vil give endnu mindre Udbytte, hvad der vil bevirke en endnu værre Stilling for mange Enkeltpersoner, har man ment det rimeligt under Hensyn til den Udvikling, vi jo desværre er inde i, at fremsætte det nævnte Lovforslag, hvis Hensigt er at give Adgang til Ydelse af Tilskud til ubemidlede Fiskere, som mangler Redskaber, som ikke er straffede eller fattigunderstøttede, og hvis Nettoindtægt i Aaret 1931 ikke har været over 1 200 Kr., naar det er Fiskere, der bor i Landkommuner, og 1 500 Kr., naar det er Folk, der bor i København og Købstæderne. Tilskuddet sættes til højst 200 Kr. til hver af dem, der maatte søge Hjælpen.

Det er vanskeligt at sige, i hvilken Udstrækning en saadan Hjælp vil blive søgt, men paa Grundlag af de Oplysninger, vi sidder inde med om Fiskemængden og Priserne paa Produkterne, mener man at kunne fastslaa, at et ganske anseligt Tal af Landets selvstændige Fiskere er nede under de nævnte Indtægter, maaske henved $\frac{1}{3}$ af Fiskerne, og da der er ca. 13 000 selvstændige Fiskere, vil 200 Kr. til hver af de ca. 4 000, som formodes at blive Ansøgere, give i alt 800 000 Kr.

Jeg skal tillade mig at anbefale det her refererede Lovforslag til Tingets Velvillie.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal tillade mig at fremsætte for det høje Folketing *Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 243 af 19. Oktober 1931 om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen*. Denne Lov indeholder som bekendt to Maksimumsgrænser for de Beløb, som kan udbetales til kriseramte Landbrugere. Der nævnes for det første et Beløb paa 30 Mill. Kr. som Maksimum for, hvad man fra Statens Side mente at kunne ofre til dette Formaal i den nævnte Tid. Endvidere bestemtes det, at der kan ydes den enkelte kriseramte Landbruger indtil 2 pCt. af det Beløb, hvormed hans Gæld overstiger hans Formue. Jeg gjorde den Gang under Behandlingen opmærksom paa, at det ikke var muligt med Sikkerhed at sige, om der kunde udbetales disse 2 pCt. til de paagældende Landmænd, idet det ikke var sikkert, om de 30 Mill. Kr. kunde slaa til. Det har nu

ved Lovens Administration vist sig, at disse 30 Mill. Kr. ikke tilnærmelsesvis har kunnet slaa til til Udbetaling af de nævnte 2 pCt. Jeg sagde den Gang, at Oplydelsen af det Ønske, som Husmandsforeningerne havde fremsat om, at man ved Beregningen af de 2 pCt. ogsaa kunde medtage den løse Gæld, sikkert vilde medføre, at det foreslaaede Beløb ikke vilde strække til. Dette har ogsaa vist sig at være rigtigt. Men jeg vil dog tilføje, at jeg erkender — og det gjorde jeg ogsaa den Gang —, at Husmændenes Ønske var berettiget. Jeg sagde, som sagt, blot, at hvis man opfyldte deres Ønske, maatte man være forberedt paa, at der ikke vilde være Penge nok til at udbetale fulde 2 pCt. af den Sum, hvormed den enkeltes Gæld oversteg hans Formue. Man maa gøre sig klart, hvad jeg ogsaa tidligere har fremhævet, at vi ved denne Lovgivning er paa usikker Grund, at det statistiske Materiale til Bedømmelse af, hvor meget der vil medgaa, er meget mangelfuldt, og at det som Følge deraf vil være meget vanskeligt forud at beregne, hvor stort et Beløb der skal bruges.

Jeg tør jo nok sige, at jeg er en af dem, der først og mest effektivt her i Rigsdagen har gjort opmærksom paa, at Gældsforholdene indenfor Landbruget er saa vanskelige, at det er noget, vi maa regne med i økonomisk vanskelige Tider; men selv om jeg hele Tiden, siden jeg kom ind her i Rigsdagen, har set meget mørkt paa dette Gældsforhold, tør jeg nok sige, at jeg alligevel ikke har set mørkt nok. Det har vist sig, at Fordelingen af Gælden er meget uheldigere og Vanskelighederne meget større, end jeg, eller nogen anden, har kunnet regne med.

Spørgsmaalet er nu, da det har vist sig, at de 30 Mill. Kr. ikke har kunnet strække til til Udbetaling af de nævnte 2 pCt., om man mener, det er rigtigt at fortsætte med denne Kriselovgivning udover de 30 Mill. Kr. Før det første, om det er berettiget af Hensyn til Landbrugserhvervet som saadant, og for det andet, om vi har Raad til det. Efter de Undersøgelser og Overvejelser, som har fundet Sted i Ministeriet, er vi kommet til det Resultat, at det vilde være rigtigt, forsvarligt og nødvendigt at fortsætte med denne Krisehjælp i de to Kvartaler, der er tilbage, April og Juli Kvartal. I de to Kvartaler, der er gaaet, siden Loven blev vedtaget i Efteraaret, Oktober og Januar Kvartal, er der medgaaet saadan noget som 24 Mill. Kr. Det vil sige, at det, hvis man vil udbetale de fulde 2 pCt., vil blive nødvendigt at bevilge ekstra 18 Mill. Kr., og det gaar første Del